

Nyt på tværs

Tvær- KultuRElt CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 2 – juni 2015 – 21. årgang

Sydsudanesiser fik integrationspris
Der var mange anerkendende ord, da tidligere overrabbiner Bent Melchior overrakte Tværkulturelt Centers integrationspris *Årets Krus - Årets Knus* til Emmanuel Taban fra Sydsudan. **Side 2**

ASYL - og hvad så?

Tre flygtninge fortæller om før og efter flugten.

Side 3-5

Asylansøgere på menighedslejr
Københavns sogn inviterer asylfamilier. **Side 2**

Brødrene på Samsø
Syriske flygtninge starter nyt liv i lille øsamfund. **Side 3**

Alle mine drømme er i Syrien
27-årig universitetslærer fra Damaskus overlevede turen over Middelhavet. **Side 4**

Gud fandt mig i Athen
Iransk studerende blev døbt under flugten til Danmark. **Side 5**

Sammen på tværs
Gudstjenester og mødesteder på 43 sprog. **Side 6**

Sognepræsten fra Ghana

Afrikansk teolog indsat i Brøndby Strand Kirke.

Side 8

Håb for Mellemøsten?

Interview med den syriske islamkender Chawkat Mouccarry.

Side 7

Mit liv med musik

Mød tanzaniansk kirkemusiker. **Side 7**

De nye danskere

Empati og gode øjeblikke

Redaktøren har ordet

Det voksende antal mennesker på flugt, der i disse måneder krydser Middelhavet i synkefærdige både i håb om et liv i fred og sikkerhed i Europa, giver anledning til intens debat også i Danmark. Alene i årets første fem måneder har mindst 1.800 mænd, kvinder og børn mistet livet i tragiske forlis, hvoraf nogle måske kunne have været forhindret, hvis de europæiske lande havde prioriteret en mere omfattende redningsindsats.

De mange bådflygtninge og deres ekstreme rystelseserfaringer udfordrer os på vores moral såvel som vores kristne og humanitære værdier. For vi må aldrig blive så optaget af vores eget, at andres nød bliver ligegyldig. Derfor er det afgørende at fastholde fokus på de grundlæggende spørgsmål: Hvad flygter disse mennesker fra? Hvem har krav på beskyttelse, og hvordan kan vi sikre, at deres råb om hjælp bliver hørt?

For 70 år siden var det Europas jøder, der var i nød. Tidligere overrabbiner Bent Melchior fortæller, hvordan han som flygtning selv har prøvet at sidde i en båd ude på havet, hvor det var overvejende sandsynligt, at alle ville ende på havets bund eller blive taget af Gestapo. Senere var det de vietnamesiske bådflygtninge, der netop har fejret 40 års jubilæum i Danmark. Siden kom de bosniske krigsflygtninge fra Balkan. I dag er det syrere, irakere, eritreanere og andre, der flygter fra krig og forbrydelser mod menneskeheden, og som har brug for vores hjælp.

I år har foreløbig godt 3.500 flygtninge fået opholdstilladelse i Danmark. De er nu på vej ud i kommunerne. Og flere følger efter. Udlændingestyrelsen forventer, at omkring 12.000 flygtninge vil få asyl i 2015. Det er en kæmpe udfordring - og en kæmpe mulighed.

Flygtninge hjælper os til at få sat verden i perspektiv. De minder os om, at det ikke er de materielle ting, der giver livet værdi. Men derimod godhed, livgivende gudserfaring og en dybere forsoning med livet som det er, og ikke som vi ville ønske, at det var. For livet går ikke op.

For mange flygtninge vil vejen ind i det danske samfund lettes betydeligt, hvis de får en dansk kontaktfamilie med tid og menneskeligt overskud. Selvsagt kan danske venner ikke fjerne krigstraumer, savnet af familien eller de natlige mareridt. Men gode øjeblikke i samvær med livskloge mennesker med empati og varme øjne giver håbet næring, så flere tør tro en lille smule mere på fremtiden.

I dette nummer af *Nyt på tværs* fortæller tre flygtninge om den første tid i Danmark, efter at de har fået asyl. Det er lavmælte personlige beretninger om, hvad der betyder noget, når man skal starte livet forfra. Med i bagagen har flygtninge deres egne barske fortællinger om, hvordan livet er. I kirkerne kan vi skabe rum, hvor vi kan spejle os i hinandens erfaringer, og hvor der er plads til de store temaer i livet - hvem vi er, hvor vi kommer fra, og hvor vi hører til. Rum, hvor tyngede mennesker kan finde tro og tryghed i visheden om, at Gud ikke har forladt dem. Lad os være ødsle med omsorg, empati og gode øjeblikke i mødet med de flygtninge, der i disse måneder begynder et nyt liv hos os. Lad dem mærke, at de er velkomne. De er fremtidens nye danskere.

Birthe Munck-Fairwood

Overskud til andre

Portræt af sydsudanesisk prismodtager

Den 38-årige sydsudaneser Emmanuel Taban har modtaget Tværkulturelt Centers integrationspris Årets Krus - Årets Knus 2015. Prisen blev overrakt af tidligere overrabbiner Bent Melchior på Tværkulturelt Centers forårskonference i København med temaet *Lad håbet gro*.

Overskud til andre, et klippefast håb og troen på, at livet vil ham noget godt. Det er om noget kendetegnende for årets prismodtager. I oktober 2006 blev Emmanuel Taban udvalgt til genbosætning i Danmark fra en flygtningelejr i Uganda sammen med sin mor, en yngre bror og en niece, der var blevet adskilt fra sin familie. Siden har den 38-årige sydsudaneser på imponerende vis formået at tage ansvar for sig selv og sin familie, afslutte en uddannelse i global sundhed og sideløbende engagere sig i københavnsk kirkeliv, støtte herboende landsmænd og tage lederansvar i en sydsudanesisk migrantforening.

Stærkt er det gået siden ankomsten til den lille by Fjerritslev i Jammerbugt Kommune for otte år siden. Dengang kunne lyden af en bil, der bremsede hårdt op, stadig få Emmanuel Taban til at fare sammen om natten, og det tog flere måneder, inden han kunne gå fordi en politibetjent på gaden uden at være bange for at blive arresteret.

I Fjerritslev opsøgte han sognekirken, hvor et ægtepar engagerede sig i den unge afrikaner og snart blev som familiens danske bedsteforældre.

Efter seks måneder fik Emmanuel Taban fast arbejde på en træfabrik og fortsatte med sprogskolen i aftentimerne. Fire år senere kunne han afslutte en bachelorduddannelse i global ernæring og sundhed på professionshøjskolen Metropol i København. At han som flygtning i Danmark ikke skulle betale for en uddannelse var for ham næsten ubegribeligt.

– Tænk at jeg fik SU ligesom danske studerende! En dansk sundhedsuddannelse giver mig mulighed for at arbejde inden for det felt, jeg brænder for. Som ung drømte jeg om at blive læge. Jeg læste medicin i to år i Uganda, men så havde jeg ikke flere penge, fortæller Emmanuel, der siden fik et lærerdiplom, så han kunne undervise børn i flygtningelejren i naturvidenskab og engelsk. Sideløbende arbejdede han i en årrække som tolk for UNHCR.

Troen bærer

Spørger man ind til den livsgnist, der i alle årene har fået Emmanuel Taban til ikke at give op uanset hvad morgendagen måtte bringe, peger han på det kristne håb.

– Min tro på Gud giver mig håb. Troen bærer. Hver gang jeg trækker vejret, bliver jeg mindet om, at Gud elsker mig. Når alt var mørkt, har jeg altid vidst, at intet er umuligt for Gud. Det er min dybe overbevisning. Jeg kom til Danmark fra krig og har oplevet mange ting, jeg ikke kan tale om. Men jeg har aldrig tvivlet på Guds kærlighed til mig.

Som flygtning fra en af Afrikas langstrakte borgerkrige har Emmanuel Taban været vidne til mere meningsløs brutalitet end de fleste. Han er født i en sydsudanesisk landsby i 1977, men da borgerkrigen brød ud i 1983, måtte familierne flygte op i bjergene. En stor del af barndommen levede han i bushen i krigens skygge. Under krigen blev han adskilt fra familien og endte i en flygtningelejr i Uganda. Når han i disse måneder hører rapporter om rivaliserende gruppers kidnapning af børn i borgerkrigen i Sydsudan, kender han kun alt for godt børnenes frygt og barske virkelighed. Men han ved også, at det er muligt at komme videre.

– Jeg har været flygtning næsten hele mit liv. Men livet fortsætter. Gud er i kontrol. Jeg håber, at min historie kan være med til at give andre flygtninge håb. Her i Danmark er jeg i sikkerhed og har overskud til at hjælpe andre. Jeg føler mig forpligtet til at bruge de mange muligheder, jeg har, og gøre en forskel.

Sudanesisk forening

For fem år siden blev Emmanuel Taban valgt til generalsekretær i South Sudanese Community på Sjælland, der har knap 100 medlemmer. Her bygger han bro mellem sydsudanesere og danskere gennem aktiviteter og personlige kontakter. Samtidig er foreningen et frirum, hvor sydsudanesere kan mødes og støtte hinanden som flygtninge i et nyt land.

“Jeg håber, at min historie kan give andre flygtninge håb.”

Emmanuel Taban

Foto: BMF

Der føler jeg mig hjemme og kan invitere andre flygtninge med. Men vi må ikke isolere os, understreger han.

Tålmodighed

Emmanuel Taban er et inspirerende eksempel på en flygtning, der nægter at give op. Hvad fremtiden bringer, ved han ikke. Men han har ikke mistet troen på, at han en dag finder et job, hvor han kan bruge sin sundhedsfaglige viden. I mellemtiden fortsætter han med at tage forskellige kurser og har netop afsluttet en uddannelse som buschauffør.

– Jeg er ikke stresset. Mens jeg venter, er jeg ikke bange for at tage det arbejde, der nu er, selv om det ikke matcher mine faglige kvalifikationer.

Livet har for længst lært den sydsudanesiske ernæringsekspert tålmodighed. En dag vil det lykkes, siger Emmanuel Taban, der aller-

helst vil bruge sin sundhedsfaglige viden til gavn for krigsramte mennesker - gerne i en international organisation.

– Som flygtning kender jeg behovene. Jeg ved, at jeg har noget at bidrage med. **BMF**

ÅRETS KRUS - ÅRETS KNUS gives til en kristen nydansker, der har gjort en bemærkelsesværdig indsats for at blive integreret i det danske samfund. Prisen består af to krus, en kurv og diplom.

FAKTA: Der bor 980 sudanesere i Danmark. De fleste kommer fra Sydsudan, der blev selvstændigt i 2011.

Fotos: BMF

Asylansøgere på menighedslejr

Blandt deltagerne på forårets menighedslejr i Kingo-Samuel Sogn på Nørrebro var 15 asylansøgere fra otte lande og fem verdensdele, heriblandt bådflygtninge, der havde overlevet turen over Middelhavet. "Vi var en blanding af alle slags mennesker," fortæller Marie Munch Roager fra Kingos Kirke. "At flygtningene var med åbnede op for nogle dybder. Deres vidnesbyrd om, hvordan Gud var med dem under flugten og i deres nuværende situation, samlede og berørte alle deltagerne." En af de yngste var 11-årige Connie, der er asylbarn på tredje år: "Det var godt at være væk en hel weekend. Vi havde konkurrencer, fik balloner, sang og hyggede. På lejren kunne man både være glad og ked af det samtidig," siger hun.

Spis og vær sammen

Spis og vær sammen er månedlige tværkulturelle aftener i missionshuset i Horsens. "Det handler om at skabe gode rammer om fællesskabet," siger sprog-lærer Hanne Myrfeld, der er tovholder og medlem af menighedsrådet i Ølsted. "Vi oplever, at virkelig mange på begge sider gerne vil mødes og snakke sammen. Men hvor skal de gøre det henne? Til de her aftener laver vi maden sammen, eller vi gør noget andet praktisk sammen, hvor vi hjælpes ad, så man ikke kun sidder ved et bord og taler sammen. Det kan nemlig være svært og bliver let akavet, hvis man ikke har så meget fælles sprog." De velbesøgte tværkulturelle aftener er et nyt initiativ, der startede i foråret.

Flygtninge cyklede sponsorløb

I april og maj cyklede otte flygtninge og asylansøgere sponsorløb i København og Nykøbing Falster til fordel for Tværkulturelt Center. Cyklisterne kom fra Syrien, Irak, Iran, Afghanistan og Eritrea. "Det var både sjovt, hyggeligt og meget indbringende," fortæller lærerstuderende Nikolaj Hauge Thormann, der organiserede løbet på Vesterbro ud fra Apostelkirken, hvor cyklisterne blev udstyret med T-shirts med påskriften: Vi cykler for Tværkulturelt Center. – "Kirken har hjulpet mig rigtig meget. Derfor vil jeg meget gerne gøre noget for kirken i Danmark," siger Abel fra Eritrea, der cyklede i to timer i strålende forårssol.

Brødrene på Samsø

Syriske flygtninge starter nyt liv i lille øsamfund

En kølig forårssol skinner fra en klar himmel, da David iført en varm vindjakke dukker op til aftalt tid på parkeringspladsen foran det lokale byggeområde, hvor han er i praktik et par timer efter sprogskolen. Han er glad for muligheden for at opleve en dansk arbejdsplads og måske komme et skridt nærmere drømmen om et rigtigt arbejde. Som mange flygtninge fra den syriske borgerkrig svinger han mellem håb og resignation. Et stadig spinklere håb om, at der en dag bliver fred i Syrien, så brødrene kan vende tilbage til hjemlandet. Og voksende resignation i takt med, at krigen fortsætter på femte år. Måske bliver opholdet i det lille skandinaviske land med de kolde vintre ikke blot en parentes. Måske er det her på en lille dansk ø med 3.700 indbyggere, at de to brødre skal opbygge et nyt liv. Uanset hvad fremtiden bringer er to timers sprogskole og to timers praktik ikke nok til at fylde dagen for David.

– Jeg har arbejdet, siden jeg var 14 år. Jeg har aldrig bare siddet derhjemme. Jeg har været bygningsarbejder, truckfører, blikkenslager og meget andet. Men jeg har aldrig haft papirer. I nogle år rejste jeg rundt i Europa for at tjene penge til min familie. Jeg tog det arbejde, der var. Når man skal overleve, tager man al slags arbejde. Man siger ikke, at der er noget, man ikke kan. I Danmark skal man først have papirer, før man kan arbejde. Men jeg er ikke bange for at prøve noget nyt. Helst fysisk arbejde. Jeg siger mange tak til danskerne for den hjælp, jeg får fra kommunen. Men jeg ønsker ikke at modtage penge. Jeg vil meget hellere arbejde og tjene mine egne penge, siger David, der netop er flyttet ind i en lille lejlighed sammen med sin bror i en landsby på den østlige del af øen.

Flygtede fra hæren

Der er umådelig langt fra krigen i Syrien til en fredelig dansk hverdag på den lille naturskønne ø i Kattegat med de hvidekalkede landsbykirker og idylliske bindingsværkshuse. Fra præstegården, hvor præsten inviterer på kaffe, ser David ud på de blomstrende frugttræer i haven, mens han fortæller om baggrunden for flugten:

– I 2009 blev jeg indkaldt til to års militærtjeneste. Da der var ni måneder tilbage, brød borgerkrigen ud. Det betød, at der ikke længere var nogen slutdato. De næste måneder var meget hårde. Alle syrere har set grufulde ting. Rundt omkring mig døde mine venner. Ingen kunne vide sig sikker.

– Jeg flygtede, fordi jeg ikke ville slå ihjel. Hæren blev udstyret med våben, som jeg ikke ønskede at bruge. Jeg havde aldrig forestillet mig, at jeg ville ende i Danmark. Jeg skulle bare ud. Min familie hjalp mig. Jeg har en fantastisk familie, hvor vi hjælper hinanden, når nogen har problemer. Det har vi lært af vores forældre. Vi er en mellemøstlig familie med meget stærke familiebånd.

Personlig kristentro

Under flugten, der tog mange måneder, var den kristne tro Davids faste holdepunkt.

– Nogle år tidligere havde jeg lært Gud at kende på en ny måde under et ophold i England, hvor mine forældre har asyl. Min tro var blevet til en personlig

Det var slet ikke Danmark, der var målet, da den 34-årige syrer for snart halvandet år siden flygtede fra den eskalierende borgerkrig i hjemlandet. Planen var at søge asyl i England, hvor en del af familien bor. Men da David T. og en ældre bror en novemberdag i 2014 endte i Danmark uden gyldige rejsedokumenter, blev de tilbageholdt af politiet. De næste to måneder tilbragte brødrene i Vestre Fængsel og den lukkede fængselsafdeling ved Sandholmlejligheden. I dag har de begge fået asyl og er startet på et treårigt integrationsforløb på Samsø. Gennem øens kirkeliv er brødrene så småt ved at opbygge et dansk netværk.

overbevisning. Tidligere havde jeg mest været kristen af navn. Under flugten følte jeg meget stærkt, at min Gud gik sammen med mig. Det var ikke vores mening at søge asyl i Danmark. Vi ville til England. Min far er en gammel mand. ”Kom, min søn,” sagde han til mig. Men i Danmark gav politiet os ikke lov til at rejse videre, fortæller David, der i Vestre Fængsel bad om at tale med en præst.

– Politiet havde taget alt fra mig – også min bibel. Heldigvis havde præsten en arabisk bibel. Jeg bad præsten ringe til min familie og fortælle, hvor vi var. Men hun sagde, at det måtte hun ikke. Sådan var det i Danmark. I det næste fængsel kom en anden præst og besøgte os. Han tilbød at læse Bibelen sammen med os. Det gav mig ny styrke. I et fængsel ved man ikke, hvad der sker i morgen.

Opsøgte kirken

Efter to måneder blev brødrene overført til den åbne afdeling i Sandholm og registreret som asylansøgere. For David var det vigtigt at finde en kirke. På centret så han en plakat for en gudstjeneste på engelsk den følgende søndag, hvor der var gratis transport.

– Jeg stod længe og ventede. På plakaten stod der et nummer på kirken, man kunne ringe til. En dame forklarede, at der havde været en kirketaxa, men chaufføren måtte have overset mig. I stedet blev jeg inviteret til en konference i kirken. Her mødte jeg en masse mennesker fra forskellige byer. Men det bedste var, at jeg skulle overnatte hos et ældre dansk ægtepar fra kirken. De kendte mig slet ikke, men alligevel åbnede de deres hjem for mig og stoled på mig. De var meget venlige mennesker. Det var første gang, jeg besøgte et dansk hjem. Det var en stor oplevelse, fortæller David.

Til Samsø

Da brødrene i løbet af foråret fik asyl og blev overflyttet til Samsø, blev kirken en indgang til kontakt med lokalsamfundet. Ikke mindst er David glad for kirkens aftensangsgudstjenester på engelsk – et særligt tilbud til øens flygtninge og asylansøgere. For nylig er han også begyndt at spille fodbold med en af øens præster, der flere gange har besøgt ham og hans bror.

– Præsten gør et stort arbejde for at hjælpe os. Men jeg ville ønske, at der var flere mennesker i kirken. Hvor skal jeg gå hen for at møde kristne danskere på min egen alder, spørger David, der fra Syrien er vant til, at kirken er et samlingssted for de kristne.

Selv kommer han fra kristen protestantisk/ortodoks familie i en mindre by tæt ved grænsen til Irak og Tyrkiet. I dette område har der boet kristne i næsten to tusind år. Det var her, bedsteforældrene søgte tilflugt for hundrede år siden under de voldsomme forfølgelser af kristne mindretal i Tyrkiet. Her voksede David op i en søskendeflok på seks. Faren var maskiningeniør, og moren passede hjemmet.

– Som barn havde jeg både kristne og muslimske kammerater. Vi gik i skole sammen, legede sammen og besøgte hinanden. Vi respekterede de muslimske familier, og de respekterede os. Om søndagen var kirken fuld. Vi var mange børn, der fik bibelundervisning, og i løbet af ugen var der aktiviteter for børn og unge i kirkens lokaler, fortæller David, der undrer sig over, at der er så få børn og unge i de danske kirker, han har besøgt.

– Hvor er næste generation? I mit land bliver kirkerne bombet, men folk går stadig i kirke. Også de unge.

Tættere på Gud

For David har mødet med det danske øsamfund været en stor omvæltning. Nogle dage har han stadig sværet ved at rumme den nye hverdag.

– Der er en masse følelser forbundet med det land, hvor man voksede op. Her har man alle sine minder. Jeg elsker mit land. Hver dag beder jeg Gud om et mirakel – at der må blive fred i Syrien.

– Samsø er et meget lille og meget stille sted. Men lige nu er stilheden god for mig. I mit land bliver mennesker dræbt hver dag. Her er krigen langt borte. Jeg er sammen med min bror. Vi har mistet alt, men vi er i live. Jeg er overmåde taknemmelig. Stilheden, havet, markerne og naturen får mig til at føle mig tættere på Gud. Jeg vil gerne starte mit nye liv i Danmark på en positiv måde. Men jeg har brug for et arbejde. Er der arbejde til mig her? Det er min største bekymring.

BMF

FLYGTNINGE PÅ SAMSØ: I 2015 er Samsø Kommune tildelt en kvote på 18 flygtninge. Desuden er der et permanent asylcenter på øen.

“ Jeg siger mange tak for den hjælp, jeg får fra kommunen. Men jeg vil meget hellere arbejde og tjene mine egne penge.

David – flygtning fra Syrien

Foto: BMF

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
 - ønsker at blive bedre til dansk?
 - vil lære mere om det danske samfund?
 - vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?
- Så er vores integrationslinje måske noget!

Luthersk Missions Højskole

Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk.
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

Tolkning til farsi

Asyl - og hvad så?

Mansour: Alle mine drømme er blevet i Syrien

Der er mennesketomt på den lange hotelgang på ottende sal. Mansour åbner en af de identiske hvide døre og træder ind i det lille værelse, der de næste uger skal være hans hjem, indtil den københavnske forstadskommune finder en permanent bolig til ham. Fra de store vinduer kan den tidligere universitetslærer iagttage lørdagstravle danskere haste forbi et indkøbscenter. Cyklister krydser en parkeringsplads. Et S-tog sætter sig langsomt i bevægelse. Et øjeblik står Mansour stille.

– Somme tider er det hele uvirkeligt. Som en drøm. Jeg ved ikke, om jeg virkelig er her, siger han og bliver fjern i blikket.

Endnu er alt nyt. Mansour har kun været i de nye omgivelser i få dage men glæder sig over, at han ikke er endt i en lille landsby.

– Jeg er storbymenneske. Jeg kan ikke forestille mig at bo et sted uden mennesker. Men lige nu er stilheden heroppe god. Som asylansøger kunne jeg ikke vælge, hvem jeg ville dele værelse med. Nu har jeg mit eget værelse. Her er kun mig. Jeg kan selv vælge, hvem jeg vil være sammen med. Jeg vil gerne have danske venner, men jeg ved ikke helt, hvordan man gør i Danmark. Man finder jo ikke bare gode venner på gaden, siger han med et forsigtigt smil.

Flugten

Som mange unge syriske mænd er Mansour flygtet fra militærtjeneste.

– Jeg fik besked på, at jeg skulle i krig og kæmpe. Men jeg ville ikke slå mine landsmænd ihjel. Hvis jeg blev i Syrien, ville sikkerhedspolitiet komme og hente mig. Derfor besluttede min familie, at jeg skulle rejse. Jeg rejste alene. Min kone kom ikke med, for vi havde kun penge til én person, forklarer Mansour.

Familien betalte penge til mellemmand, der arrangerede den lange rejse fra Syrien til Danmark. Rejsen tog godt en måned og gik via Libanon, Libyen, Italien og op gennem Europa. Undervejs mistede Mansour en ven i den libyske ørken.

– En soldat dræbte ham. I ørkenen kan alt ske. Jeg vil ikke tænke på det. Da jeg flygtede fra hæren, vidste jeg, at der ikke var nogen vej tilbage. Jeg havde også ansvar for at finde et sikkert land til min kone. Jeg var nødt til at være stærk og fortsætte.

– Det værste var turen over Middelhavet. Vi var 450 mennesker i en lille båd. En mand med en kniv tvang mig ned i lastrummet. "Hvis du ikke går derned, smider vi dig i havet," sagde han. De fleste om bord var syrere - mænd, kvinder og børn. Da vi havde sejlet i 17 timer, begyndte båden at tage vand ind. Alle var meget bange. Vi råbte på vores Gud. Vi var heldige. I sidste øjeblik blev vi samlet op af et stort italiensk skib. Ingen druknede. Vores Gud hjalp os. Vi var om bord på skibet i fire dage, inden vi kom til Italien. Her blev vores syriske kaptajn arresteret af politiet, fortæller Mansour, der selv hurtigt kom videre op gennem Europa.

Bliv venskabsfamilie

Mange syriske flygtninge vil gerne have en dansk venskabsfamilie. Men i mange byer er der for få familier til at dække behovet. – "En venskabsfamilie er en stor hjælp for nyankomne flygtninge, der skal lære sproget og finde ud af, hvordan man lever i Danmark. Og for danske familier er det en øjenåbner, fordi man begynder at se tingene med sine nye venners øjne," siger integrationskonsulent Else Wiwe fra Luthersk Mission, der er et af de kirkelige netværk, der gerne formidler den første kontakt. Hun efterlyser også jævnaldrende mandlige venner til de mange unge eritreanske mænd, der i disse måneder er på vej ud i kommunerne.

Interesseret? Kontakt Tværkulturelt Center

Han tæller stadig dagene. Seks måneder og 17 dage. Så længe er det siden, at Mansour en oktoberdag sidste år blev sat af på en gade i København med en adresse, hvor han skulle henvende sig for at søge asyl. Den 27-årige universitetslærer fra Damaskus ved, at han har været heldig. Efter blot fire måneder fik han asyl og lovning på at kunne starte livet forfra i en københavnsk forstadskommune. Men tankerne har svært ved at falde til ro. Familien er stadig i Syrien. Klarer de endnu en dag i borgerkrigens inferno?

Tabte ti kilo

– I Danmark blev jeg meget godt modtaget. I Sandholmlejren fik jeg mad, tøj og en seng at sove i. Jeg var meget glad og lettet. Og så var jeg meget sulten, husker Mansour, der havde tabt ti kilo, siden han forlod Syrien.

– Da jeg ringede til min familie, græd de af glæde i telefonen. Vi havde ikke haft kontakt, siden jeg flygtede. De frygtede, at jeg var druknet på havet.

I Sandholmlejren kom Mansour i praktik på centrets IT-værksted og begyndte at lære dansk.

– På mit værelse var vi fire mænd på meget lidt plads. Når man har mange tanker, er det bedst at have travlt. Jeg savnede min kone meget. Jeg tænkte hele tiden på, hvornår jeg kunne søge om familiesammenføring, fortæller Mansour, der efter godt en måned blev overflyttet til et asylcenter i Sommersted i Sønderjylland. Her hjalp han i centrets genbrugsbutik og organiserede volleyball i sportshallen. Samtidig fortsatte han med danskundervisning. Fem måneder senere jonglerer han hjemmefantasi med nutid, datid og fornutid, mens han løbende afprøver nye danske glosser.

– Jeg er jo ikke turist. Måske skal jeg bo her de næste fem eller ti år. Lige nu får jeg penge fra kommunen. Men det er ikke det, jeg vil. Jeg vil yde noget og være en god samfundsborger. Derfor er det vigtigt for mig hurtigt at lære dansk.

– Jeg er holdt op med at håbe på fred i Syrien. Hver dag ser jeg nyheder. Alle mennesker i mit land har våben. Det er meget komplekst. Vi kan kun bede Gud om at slutte krigen.

Dansk venskabsfamilie

Da Mansour ankom til sit midlertidige hjem på det københavnske hotel, blev han modtaget af en dansk familie fra en nærliggende kirke.

– Da jeg havde fået asyl, spurgte en af de frivillige på asylcentret, om jeg ville have en dansk venskabsfamilie. Selvfølgelig ville jeg det. Meget gerne! Da jeg kom til hotellet, stod familien og ventede. De tog med mig hen på kommunen, og bagefter drak vi te i deres hjem og spiste brød med smør og ost. De var meget flinke og hjælpsomme. Jeg kunne meget godt lide dem. På et tidspunkt spurgte de, om jeg var muslim. Jeg sagde ja. I vores familie er vi muslimer, men vi har altid respekteret kristne. Jeg spurgte, om de var bange for mig, fordi jeg er muslim. Det var de ikke. Selv om de ikke kendte mig, kunne de mærke, at jeg ikke var et dårligt menneske.

Guds plan

Religion var en naturlig del af Mansours tidlige barndom i en landsby 60 kilometer fra Damaskus. Om fredagen fulgte han med sin far og sine brødre hen i moskéen. Faren havde en tøjforretning, og for ham var det vigtigt, at alle seks børn fik gode værdier og en god uddannelse, så de kunne bidrage til samfundet. Efter gymnasiet læste Mansour engelsk litteratur og pædagogik ved universitetet i Damaskus. Siden blev han ansat på universitetet som engelsklærer. En kort tid

tegnede fremtiden lys.

– For halvandet år siden blev jeg gift med min kone. Jeg havde mange drømme. Men alle mine drømme er blevet i Syrien, siger Mansour og tilføjer efter en kort pause:

– Måske var det Guds plan for mig, at jeg skulle læse engelsk, så jeg bedre kunne klare mig som flygtning. I Danmark er det en stor fordel at kunne engelsk. En dag kan jeg måske tage en ph.d. i engelsk litteratur her.

Integrationskontrakt

Mansours familie opholder sig fortsat i hjembyen, der i dag kontrolleres af oprørsstyrker.

Syrere i Danmark

Ale af syrisk herkomst: 14.093
Syriske statsborgere: 9.822
Født i Danmark: 2.492
I 2014 søgte 7.185 syrere asyl i Danmark.
I 1. kvartal 2015 søgte 698 syrere asyl.
Kilde: Danmarks Statistik
Januar/april 2015

“ Jeg vil gerne have danske venner, men jeg ved ikke helt, hvordan man gør i Danmark. ”

Mansour
Flygtning fra Syrien

– Da krigen efter et år kom til vores by, blev det meget slemt. Vi flygtede fra hus til hus. Vores hus og forretning

blev ødelagt. Jeg mistede mange af mine venner. I dag er min familie helt afhængig af fødevarehjælp fra FN. De er bange for at gå ud. Mine to niecer går ikke i skole. Jeg er meget bekymret for min familie. Jeg forsøger at få familiesammenføring med min kone. Men hun er bange og ved ikke, om hun kan rejse til Danmark. Lige nu siger hun nej. Det er meget svært for

mig. Jeg har allerede spildt mange måneder af mit liv på grund af krigen. Hvad nu? Hvordan kan jeg starte et nyt liv uden min kone?

Om kort tid skal Mansour til visitationssamtale og sprogtest hos kommunen. Som alle nyankomne flygtninge skal han også underskrive en integrationskontrakt og en erklæring om aktivt medborgerskab. For Mansour er det en selvfølge.

– Jeg vil meget gerne være et aktivt medlem af det danske samfund. Og så håber jeg snart at få et arbejde, så jeg kan hjælpe min familie. De har ingen penge og kan ikke forlade Syrien.

BMF

Da Daniel for snart tre år siden fik politiske problemer i hjemlandet Iran, befandt han sig i et religiøst tomrum. I teenageårene var han praktiserende muslim. Men i månederne op til flugten begyndte tvivlen at melde sig. Fandtes der virkelig en Gud? Gav religion mening? Først under flugten til Europa begyndte han at sætte ord på de mange tanker og spørgsmål. Seks måneder senere blev han døbt i en husmenighed i Grækenland. I dag har han asyl i Danmark og er elev på en kristen højskole.

Daniel og Mahsours rigtige navne er redaktionen bekendt (side 4 og 5).

Iransk ingeniørstuderende er elev på dansk højskole

Gud fandt mig i Athen

TEMA

Foto: BMF

Det var nat og helt mørkt. Bølgerne slog ind over båden, efterhånden som efterårsstormen tog til. Egentlig troede Daniel ikke længere på Gud. Men sidende på kanten af en synkefærdig båd langt ude på havet med kurs mod Grækenland, råbte han ud i mørket: "Gud, hvis du er deroppe i himlen, så tænk på mine forældre." For den unge iranske ingeniørstuderende blev den dramatiske flugt for snart tre år siden begyndelsen til en personlig trosrejse mod kristendommen. I dag er han 23 år og fortæller om de intense timer på havet den nat, da han var meget tæt på at drukne:

– Der var meget lidt plads i båden. Vi var 25-30 mennesker. Vi havde også børn med. Børnene græd. Vi blev ved med at smide vand ud. Endelig efter flere timer lagde vinden sig. Om morgenen kom vi til en lille ø. Vi vidste ikke, om der var mennesker på øen. Vi var nogle unge fra Iran og Afghanistan, der gik op i bjergene. Vi bare gik. Efter lang tid fandt vi en vej. Lidt senere kunne vi se gadelys. Vi var jublende glade. Vi kom til en lille by, hvor vi med tegnsprog forsøgte at forklare, at vi var meget tørstige. I en butik var der en mand, der gav os vand at drikke. Vi drak og drak. En dag vil jeg meget gerne tilbage og takke ham, siger Daniel, der senere kom videre med skib til Athen.

Det var ikke sådan, den unge iraner fra Teheran havde forestillet sig rejsen mod frihed. Da han gennem sit tidligere arbejde fik politiske problemer, arrangerede hans far, at han skulle til Canada. Men så langt kom Daniel aldrig. Efter seks måneder i Athen sendte menneskesmuglerne ham videre til Skandinavien.

Velhavende familie

Daniel voksede op i et velhavende hjem i Teheran, hvor begge forældre havde gode jobs. Familien var muslimer, men religion spillede ingen større rolle i hverdagen. Som 15-årig oplevede Daniel en religiøs vækelse gennem en jævnaldrende kammerat.

– Han kom fra en stærkt religiøs familie. Vi blev gode venner, og jeg begyndte at komme meget i moskéen.

“ I Danmark kan man sige og tænke, hvad man vil. Det kan man ikke i Iran.

Daniel – flygtning fra Iran

I den alder er man meget påvirkelig. De næste år var jeg meget religiøs. Men så begyndte jeg at få nogle tanker. Jeg kunne ikke acceptere, at Gud straffer mennesker. Hvad var det for en Gud, jeg troede på? Det var en følelse, jeg gemte for mig selv. Jeg tænkte og tænkte men snakkede ikke med nogen. Det var noget i mit hjerte, forklarer Daniel.

Religiøst tomrum

Gradvis mistede han sin tro. Og da han efter nogle måneder måtte flygte ud af landet, beskriver han sig selv som en desillusioneret ung mand uden nogen religion.

– Gud fandt mig i Grækenland. Jeg havde sat mit liv på spil for at komme ud af Iran og var endt i et hus i Athen, hvor vi ikke kunne gå ud, fordi vi var illegale. Vi kunne ikke bestemme over noget. Psykisk havde jeg det meget dårligt. Jeg var meget bange for, at politiet skulle arrestere mig og sende mig tilbage til Iran. Min far havde aftalt med smuglerne, at jeg skulle til Canada. Men smuglerne gjorde, hvad der passede dem.

I Grækenland fik Daniel kontakt med en iraner, der viste sig at være kristen.

– Han havde til opgave at hente mad til os. Jeg kunne mærke, at han var anderledes end de andre. Han snakkede meget med mig og fortalte mig om kristendommen. Han var meget rolig og saglig. Først afviste jeg ham. Jeg ville ikke høre noget om religion. Men jeg havde brug for at snakke med nogen om mine tanker. Jeg husker, at han ofte sagde, at kristendommen ikke er en tro, men en vej. Jeg begyndte at stille spørgsmål. På et tidspunkt gav han mig sin bibel. Læs selv, sagde han. Jeg havde masser af tid og begyndte at læse. Efterhånden blev jeg mere og mere interesseret.

Døbt i Grækenland

Daniel har svært ved at forklare, hvad der efter nogle måneder fik ham til at beslutte, at han ville være kristen.

– Det var en følelse, der voksede. Til sidst vidste jeg, at jeg troede på Jesus. Gennem min ven fik jeg kontakt med en iransk missionær, der underviste mig fem-seks gange. Han var rigtig god til at fortælle fra Bibelen. Derefter blev jeg døbt. Det foregik i et badekar i en iransk husmenighed i marts 2013. I mit hjerte oplevede jeg en dyb glæde. Det var hjertets dåb.

Selv om Daniel vidste, at det var risikabelt, valgte han at fortælle familien i Iran om sin nye tro.

– Jeg havde fundet sandheden. Jeg havde ikke gjort noget dårligt. Sandheden kan man ikke gemme væk. Men mine forældre blev meget vrede på mig. Jeg har stadig kontakt med min familie, men vores relation er ikke den

samme som tidligere. Hver dag beder jeg for mine forældre. Jeg beder Gud hjælpe dem.

Iransk fællesskab

Kort tid efter dåben blev Daniel smuglet videre op gennem Europa og endte i Danmark. De næste knap to år boede han på et asylcenter i en nordjysk provinsby.

– Den første dag gik jeg rundt i byen og ledte efter en kirke. Jeg fandt en lille frikirke, hvor jeg blev meget godt modtaget. Der var en åben og varm atmosfære, fortæller Daniel, der senere også fik kontakt med folkekirken.

– Jeg opdagede, at i et kristent miljø var der ingen, der så ned på mig. Jeg følte virkelig, at jeg hørte til – også i den store flotte bykirke, som jeg i begyndelsen ikke turde gå ind i.

Det viste sig, at der var andre kristne iranere i byen. Nogle var blevet døbt i Danmark. Andre var kristne fra hjemlandet. På Daniels initiativ begyndte de at mødes for at bede sammen og opmuntre hinanden.

– Da vi spurgte menighedsrådet om et lokalt, støttede de os. Nogle kom for at læse i Bibelen. Andre kom kun for hyggen, fortæller Daniel, der tidligt besluttede, at han ville lære dansk. Også selv om han ikke vidste, om han kunne blive i Danmark.

– På biblioteket fandt jeg studiemateriale og aviser. Hver dag sad jeg og læste i tre-fire timer. På gaden og i bussen lyttede jeg til danskerne. Efter to måneder begyndte jeg at tale dansk. En god nabo hjalp mig meget. Det har været Guds velsignelse, at jeg lærte så hurtigt, siger Daniel, der i dag taler ubesværet dansk.

– Da jeg fik afslag på asyl første gang, forstod jeg allerede så meget dansk, at jeg fandt ud af, at tolken havde lavet fejl. Derfor troede de danske myndigheder ikke på mig. Men Gud havde en løsning og hjalp mig, siger Daniel, der fik asyl i december sidste år.

Fremtiden

Om kort tid begynder han på VUC, samtidig med at han fortsætter på højskolen i sin nye bopælskommune. Derefter håber han at læse til svagstrømsingeniør.

– Det er vigtigt at have planer. Jeg vil videre med mit liv. Selvfølgelig savner jeg min familie og Teheran. Somme tider sidder jeg og kigger på nettet: Her lå vores lejlighed. Her har jeg været med mine venner. Men jeg kan ikke ændre min situation. Nu er jeg her. Selv om jeg har haft ubehagelige oplevelser på asylcentret med nogen, der ikke kunne lide, at jeg i dag er kristen, er jeg ikke bange. I Danmark kan man sige og tænke, hvad man vil. Det kan man ikke i Iran. Det bedste er, at jeg i dag er kristen. På højskolen lærer jeg mere om min tro. Som kristen har man ro i sit hjerte.

BMF

NYT OM NAVNE

Cand.theol. **Maria Astrid True** er ansat som migrantpræst i Fyens Stift, hvor hun skal udbygge kontakten til stiftets omkring 15 migrantmenigheder og sproggrupper. "Jeg ser migrantmenigheder som en stor berigelse for folkekirken. Jeg elsker mit job!" siger hun.

NYT BESTYRELSESLED

Lisbeth Thomsen (56) er valgt ind i Tværkulturelt Centers bestyrelse. Hun er sognepræst i Tveje Merløse og var fra 1996-2019 tillige sygehuspræst i Holbæk. Hun afløser indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen.

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, indvandrere og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nsensenggade, Daniel Hailu Larsen, tlf. 3116 4347 Etiopisk-ortodoks menighed, Lutherkirken, Markus Mina Pedersen, tlf. 5190 0315 Mission for Nations Int. Ministry, Filippavej 3, Tewodros Cherenet, tlf. 2971 6944 (P) Etiopisk-Ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 3154 9687 Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Josef Keleta, tlf. 2093 4125 (P) Fountain of Life Ministries, Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P) Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175 Arabisk menighedsfællesskab, Greater Love, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900 Syrisk-ortodoks menighed, Fader Afram/Adnan Dahan, tlf. 3888 1888 Den Koptisk Ortodokse Kirke, St. Marie & St. Markus, Abuna Musa Abdalla, kontakt@koptisk.dk Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Sanhereeb Georges, 2139 7048/Gellerup Kirke, Ashur Ishak, 2801 2012 Bramming, Farso, Odense, Kbh., Myanmar Chr. Fellowship, Ail Moses, tlf. 4242 0355 / Salai, tlf. 2618 3667 Esbjerg, Hjørring, Odense, Ringe, Rønne, Støvring, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Sct. Chin Bethel Church, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 4241 1684 Betaniakirken, Marip Ja Ing, tlf. 9170 9650 (B) International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 6070 1240 The House United (multietnisk menighed), Aktivitetshuset, Poul Erik Gildhoff, tlf. 3211 2611/ 6011 5011 Graabrødre Klosterkirke, Marianne Larsen tlf. 2423 7446, <i>int. gudstj.</i> God's Ambassadors (ghanesisk), Avedøre Kirke, Samuel Koli Adjei, tlf. 3188 5909 Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaatt, tlf. 7512 1027 (K) Holy International Ministries Church, Kapinga Mushagalusa / Jan Joensen, tlf. 2299 7312 Vor Frue Kirke, pater Fredrick Thevaraj, tlf. 5026 8085 (K) International Temple Bridge Bible Ministry (ghanesisk), Ansgarkirken, Atto Smith, tlf. 2373 5263 Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, <i>son. kl.10 (oversæt.)</i> Arise and Shine, Vejleå Kirke, pastor Emmanuel Okoye, tlf. 2624 0135 Jelling Kirke, Christophe Ndikuriyo, tlf. 7141 2114, (F) <i>Int. gudstj. d. 14. juni, 30. juli, 30. aug.</i> Kolding Int. Church (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstj. 1. son. i md. kl. 13</i> Adventkirken, Lars Bo Sørensen, tlf. 4656 5102 (A) Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tlf. 3131 8805 Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B) Christian Center, Kbh. Kristne Kulturcenter, tlf. 4010 9051 (P) Christian Love Fellowship, Nygårdskirken, pastor Kats Kato Yusuf, tlf. 2847 5646 Church on the Rock, Timotheuskirken, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202 Copenhagen Community Church, Norre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376 Copenhagen Miracle Center (ugandesisk), Valby Kulturhus, Sendege Geofrey, tlf. 6082 3387 Disciples Assembly Church, Skt. Johannesgården, Iyere Igobogbo (William), tel. 7163 7080 Filippinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osias, tlf. 3531 0328 (P) Gospel Church International, Apostelkirken, Stan McCuilen, tlf. 3322 6267 Grace and Truth Ministry, Godsent Ejemai, tlf. 5347 2317 Great Commission Ministries Int., Haraldskirken, Enoch Odumade Oluwatosin, tlf. 6052 7054 Helligåndskirken, natkirkeleder Signe Toft, til. 2940 3925 (F) <i>Int. evensong fredage kl. 19</i> International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. tlf. 2281 6564/ 4844 7001 International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Timothy Stewart, tlf. 3962 4785, <i>Sun. at 10.30</i> International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tlf. 3672 6058/2345 0939 Int. City Baptist Church, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 / 6138 2037 (B) International Harvest Chr. Centre, Valby Frikirke, pastor James Commey, tlf. 2667 3286/3262 9664 Jesus Centre, Amagerbrogade, Adeboye Olushola, tlf. 2834 4437 Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke, Precy Soltes-Ofori, tlf. 5037 2435, jildenmark@yahoo.com Jerusalemskirken, Joshua Kyeremeh, tlf. 2647 2608 (M) Kristuskirken, First International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tlf. 3963 7222 (B) Narrow Gate Church (tanzaniansk), Bethesda, Israels Plads, Felix Mgonja, tlf. 5280 1475 Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3948 5880 (F) <i>Int. gudstj 1. sønd. i md. kl. 17</i> Redeemed Christian Church of God/Cphgn. Gospel House, Lutherkirken, tlf. 2170 0858 Sakramentskirken, pater Fredrick Thevaraj, tlf. 4494 7678 / 5026 8085 (K) Sankt Annæ Kirke, Andrzej Szorc, tlf. 3286 0729 / 9119 9793 (K) St. Alban's Anglican Church, revd. Darren McCallig, tlf. 3962 7736 – <i>Gudstj. kl. 10.30</i> The Lord's Chosen Charis. Revival Ministry, Romanus Nwankwo tlf. 2286 9340 The Lord's Chosen Charis. Revival Mov., Frederic Nwohia, tlf. 3116 7781 Victory Chapel (nigeriansk), Ola Jones, tlf. 2098 5401 Køge Internationale Kirke, Jan Joensen, tlf. 2299 7312 <i>Gudstj. kl. 10.30</i> Skt. Knud Lavard Kirke, pater Allan G. Courteau, tlf. 4587 5688 (K) Living Word Empowerment Center, Christianskirken, Richard Ssebuggwawo, tlf. 5354 2867 Helligkors Kirke, tlf. 5485 0739 (K) Mission Evangeliste (Elfenbenskysten), Godthåbskirken, Natalie Marie, tlf. 5399 4503 RCCG Jubilee Centre Int. Church of Odense, Olabayoy Ojeleke, tlf. 2889 8779 (P) Living Stones Bible Church, Eskadronvej 10, McDonald Uche, tlf. 3136 2521/ 2040 2521 (P) Roskilde Domkirke, Ulla Thorbjørn Hansen, tlf. 2423 8012, (F) <i>Int. gudstj. d. 7. juni kl. 17</i> Løget Kirke, Christophe Ndikuriyo, tlf. 7141 2114, <i>Int. gudstj. d. 14. juni, 12. juli, 9. aug.</i> Vejle Kristne Kirke (afrikansk menighed), Théoneste Habyarimana, tlf. 2784 5023 Viborg Internationale Pinskekirke, Ruben Moore Højer, tlf. 8660 0233 International menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap) International Christian Fellowship, Bethelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B) Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K) Mount Zion – AMC, International menighed, Jan Penuel, tlf. 2895 3128 Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk <i>Gudstj. 1. søndag i md. kl. 10.30</i> Gellerup Kirke, tlf. 8625 1035 (F) <i>Int. Gudstj d. 7. juni</i> International Harvest Christian Center, pastor Frank Appiah, tlf. 6181 4754 Møllevangskirken (Anglican), revd. Darren McCallig, tlf. 3962 7736 Vor Frue Kirke, pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K) Hans Tausens Kirke, pastor Heiner Erindi, tlf. 3322 5288 eller 2231 2766 Gronnevang Kirke, Claus Øland-Christensen, tlf. 2627 9916 (<i>oversættelse</i>) Apostelkirken, indvanderpræst Niels Nymann Eriksen, 2348 0481 (F) (<i>oversættelse</i>) Netværkskirken Metropol, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2533 / Kenneth Kühn, tlf. 6120 1009 Valgmenigheden Church of Love, Solvang Kirke/Skt Hans Kirke, Fourouzandeh, tlf. 4053 2523 Church of Love, Ravnsbjergkirken/Bethaniakirken, Houshang Samadi-Kosha, tlf. 2844 3005 Gamisonskirken, Marja Silvonén-Hansen, tlf. 3811 5245 / 2759 1503 (L) Eglise International du Saint-Esprit, Lutherkirken, Crepin Yapo, tlf. 7143 0286 EPOM (EPBOMI), Skt. Johannes Gården, Jonas Kouassi-Zessia, tlf. 3543 3133 / 2926 4791 Fransk Reformert Kirke, Miriam Scheel Larsen, tlf. 4588 3944 CIFMC CPM JCC, Vibevej 7C, 2400 NV, Jean Pierre og Vinnie Muganza, tlf. 5810 5021 Sakramentskirken, pastor Robert Culat, tlf. 2670 4676 (K) Resurrection Int. Chr. Center (congolesisk), Ølby Kirke, Jacques Musungay Kalala, 5137 2792 Living Water Church, IM Missionshus, Maronko Kagigi og Bienvenue, tlf. 6197 7119 Malta, Edmund Joensen, tlf. 9894 4370, www.malta-hirtshals.dk Hans Egede Kirke, Bergur Jacobsen, 3879 6146 (F) / Kristnastova, N.P. Nonstein, 3255 1809 Church of Pentecost, William Osae, tlf. 2072 3463 (P) Presbyterian Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gothersgade, Kwame Dangquar, tlf. 2329 6374 Græsk-ortodoks menighed, Metropolit Pavlos (Stockholm), tlf. +46 8 64 62 421 Helligåndskirken, pastor Jens Kristian Kleist, tlf. 4593 6737 (F) PERKI, Enghave Kirke, Richard Simanjuntak, tlf. 2230 7235 Sct. Tranders: Sct. Pauls Kirke, Nyboder, www.jonshus.dk Jesu Hjerter Kirke, Michael Hornbeck-Madsen, tlf. 3321 5934 (K) Esbjerg, Horsens, Næstved, Soborg, Aalborg, Århus (Skt. Nikolaj Kirke): Faris Toma Moshe, tlf. 6193 9093 (K) Chinese Church in Cph., LM, Kirkegårdsvej 21, Peter Lam, tlf. 3887 4570 Zion Temple Celebration Center, Bethel Kirken, Tea-Jeni Misago, tlf. 4593 9355/2698 4852
Arabisks/Assyrisks	Århus	
Arabisks/tigrinya	Brønderslev	
Arabisks/Assyrisks	København	
Arabisks	Næstved	
	Tåstrup	
	Aalborg	
Armensk	København	
Assyrisks	Århus/Norre Uttrup/andre byer	
Burmesisk	Århus/Silkeborg	
Burmesisk/Chin	Amager	
	Bramming, Farso, Odense, Kbh.,	
	Esbjerg, Hjørring, Odense, Ringe, Rønne, Støvring, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990	
Burmesisk/ Kachin	Skjern	
Dansk (da./fransk.)	Svendborg	
Engelsk	Århus/Norre Uttrup/andre byer	
	Amager	
	Haderslev	
	Odense	
	Avedøre	
	Esbjerg	
	Haderslev	
	Herlev	
	Hedehusene	
	Horsens	
	Ishøj	
	Jelling	
	Kolding	
	København	
	Kbh./Odense	
Dansk (da./fransk.)	Kbh./Odense	
	Køge	
	Lyngby	
	Nykøbing F.	
(eng./da./fr.)	Odense	
	Randers	
	Roskilde	
	Vejle	
(da./eng)	Viborg	
	Aalborg/Brønderslev	
	Aalborg	
	Åbyhøj	
	Århus	
Estisk	København	
Farsi/persisk	Hillerød	
	København	
	Kbh/Odense	
	Århus/Aalborg	
Finsk	København	
Fransk	København	
	København	
	Ølby	
Fransk/Swahili	Skive	
Færoesk	Hirtshals	
	København	
	Vanløse	
Ghanesisk/Twi	København	
	København	
Græsk	København	
Grønlandsk	København	
Indonesisk	København	
Islands	København	
Italiensk	København	
Kaldæisk	København	
Kinesisk	København	
Kinyarwanda	Amager	

Kinyarwanda/eng. Koreansk Kroatisk Makedonsk Malayalam Nepalesisk Norsk Polsk

Rumænsk Russisk Rus./Kirkeslav./Da. Kirkeslavonsk Serbisk

Spansk/Portugisisk Svensk Swahili/Dansk Swahili/Eng. Tamilsk

Thai Tigrinya Tysk Ukrainisk Urdu/Hindi Vietnamesisk

Yiddish

Zen

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Kinyarwanda/eng. Koreansk Kroatisk Makedonsk Malayalam Nepalesisk Norsk Polsk

Rumænsk Russisk Rus./Kirkeslav./Da. Kirkeslavonsk Serbisk

Spansk/Portugisisk Svensk Swahili/Dansk Swahili/Eng. Tamilsk

Thai Tigrinya Tysk Ukrainisk Urdu/Hindi Vietnamesisk

Yiddish

Zen

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Kinyarwanda/eng. Koreansk Kroatisk Makedonsk Malayalam Nepalesisk Norsk Polsk

Rumænsk Russisk Rus./Kirkeslav./Da. Kirkeslavonsk Serbisk

Spansk/Portugisisk Svensk Swahili/Dansk Swahili/Eng. Tamilsk

Thai Tigrinya Tysk Ukrainisk Urdu/Hindi Vietnamesisk

Yiddish

Zen

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Kinyarwanda/eng. Koreansk Kroatisk Makedonsk Malayalam Nepalesisk Norsk Polsk

Rumænsk Russisk Rus./Kirkeslav./Da. Kirkeslavonsk Serbisk

Spansk/Portugisisk Svensk Swahili/Dansk Swahili/Eng. Tamilsk

Thai Tigrinya Tysk Ukrainisk Urdu/Hindi Vietnamesisk

Yiddish

Zen

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Kinyarwanda/eng. Koreansk Kroatisk Makedonsk Malayalam Nepalesisk Norsk Polsk

Rumænsk Russisk Rus./Kirkeslav./Da. Kirkeslavonsk Serbisk

Spansk/Portugisisk Svensk Swahili/Dansk Swahili/Eng. Tamilsk

Thai Tigrinya Tysk Ukrainisk Urdu/Hindi Vietnamesisk

Yiddish

Zen

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Kinyarwanda/eng. Koreansk Kroatisk Makedonsk Malayalam Nepalesisk Norsk Polsk

Rumænsk Russisk Rus./Kirkeslav./Da. Kirkeslavonsk Serbisk

Spansk/Portugisisk Svensk Swahili/Dansk Swahili/Eng. Tamilsk

Thai Tigrinya Tysk Ukrainisk Urdu/Hindi Vietnamesisk

Yiddish

Zen

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

TIL KALENDEREN

Efterårskonference

Glem ikke gæstfriheden

Åbningsforedrag ved Andreas Kamm

Dansk Flygtningehjælp

København d. 6.-8. november

Studiedag

om asylansøgere og konversion

København d. 6. november

Inspirationskonference

og repræsentantskabsmøde

Hovedtaler: John Perumbalath

Archdeacon, London

København d. 11.-12. marts 2016

Tværkulturelle sommerlejre

Herby Efterskole d. 29. juni-3. juli

Høstlund Efterskole d. 6.-10. juli

LMH, Hillerød, d. 6.-10. juli og 13.-17. juli (farsi)

Sydvestjyllands Efterskole d. 27.-31. juli

Velkommen

Herby Efterskole

Høstlund Efterskole

LMH, Hillerød

Sydvestjyllands Efterskole

Bibelen på alverdens sprog

الكتاب المقدس في اللغة العالمية

The Bible in a thousand tongues

Bibelselskabets Boghandel

Frederiksborggade 50 | 1360 København K | Tlf. 33 93 77 44

boghandel@bibelselskabet.dk | www.bibelselskabet.dk

Fremmedsprogede bibellæseplaner

www.blr.dk

Meddelelser angående gudstjenester og arrangementer i efteråret modtages senest 1. august

Næste **Nyt på tværs** udkommer d. 1. september 2015.

FESTKALENDER

1. juni	Buddhas fødselsdag	Buddhister
7. juni	Alle Hellige / Allehelgen	Ortodokse kristne
7. juni	Kristi Legems og Blods Fest	Katol. og angl.

Mit liv med musik

Interview med afrikansk kirkemusiker

- *Hvad betyder musik for dig?*

Musik tager os uden for tid og sted og åbner for samspil med mennesker på tværs af etnisk baggrund. Gennem musikken har jeg mødt mange fantastiske mennesker. For mig er musik selve livet.

- *Hvor har du dine musikalske rødder?*

Jeg er født i en landsby i Urambo-distriktet i det vestlige Tanzania 1.300 kilometer fra Dar es Salam. I afrikanske samfund er der musik og dans overalt. Rytme og bevægelse er en del af vores kultur. Så sang og musik har altid været en stor del af mit liv. Mine forældre var landmænd, men min far var også evangelist i den lokale kirke. Min mor sang i kirkekor, og mine fem ældre brødre var også korsangere og spillede guitar og andre instrumenter. Da jeg var otte år, kom jeg med i kirkens kor. Vi deltog i korfestivaler og sang både salmer og populær musik. Ofte komponerede vi selv musikken og lavede tekster. Musikalsk var det et meget inspirerende miljø for et barn.

- *Hvornår begyndte du at spille et instrument?*

Jeg var fascineret af de mange forskellige instrumenter i kirken og satte mig altid på forreste bænke, så jeg kunne iagttage dem, der spillede guitar. Når jeg kom hjem, øvede jeg grebene. På den måde lærte jeg faktisk at spille guitar. Da jeg var 11 år, spillede jeg i et band for første gang. Det var en stor dag.

Da jeg nogle år senere kom på kostskole i en anden by, fik jeg mulighed for at spille forskellige instrumenter. Egentlig var jeg optaget på landbrugslinjen, men mit hjerte var i musikken. Jeg kom med i skolens brassband og begyndte at spille trommer og euphonium - en slags tuba. Det var først senere, at jeg lærte at læse noter. I mange år spillede jeg efter gehør.

- *Og i dag er du professionel musiker...?*

Dørene åbnede sig. Da jeg var færdig med skolen, fik jeg job i et militært brassband i Dar es Salam, hvor jeg spillede trækbasun. Senere blev jeg optaget på Bagamoyo College of Arts, hvor jeg studerede musik og kunst. Derefter fik jeg et stipendium til et luthersk universitet, hvor jeg tog en bachelor med sang og guitar som hovedfag.

Med til historien hører også, at jeg var så heldig at møde min finske kone på universitetet, hvor hun var gæstelærer. Vi sang og dansede i det samme

musikensemble. Vi blev gode venner og fandt ud af, at vi havde meget til fælles. Vi er begge opvokset på landet i landbofamilier. Vi har en passion for musik og holder særlig meget af kirkemusik. Allervigtigst er vi fælles om den kristne tro. For tre år siden blev vi gift og bosatte os i Finland, hvor jeg blev optaget på Sibelius-Akademiet. Når jeg har afsluttet min masteruddannelse, håber jeg at kunne arbejde både som musiker og som underviser.

Ikke kun er han gennemmusikalsk. Med sin smittende livsglæde formår Kasheshi Makena at drage tilhørerne med sig ind i musikken særlige univers. I foråret var den 35-årige tanzanianske kirkemusiker gæstestuderende ved Det Jyske Musik-konservatorium i Aarhus som led i en masteruddannelse i global musik ved Sibelius-Akademiet i Helsinki. På Tværkulturelt Centers forårskonference optrådte han sammen med sin finske kone, der er sanger og organist.

- *Hvordan er dit forhold til kirken i dag?*

Kirken er som mit hjem. Når jeg synger og spiller i en kirke, er det som om jeg flyder med musikken. Det er svært at sætte ord på. Det er en meget speciel følelse. Min kone har det på samme måde. Somme tider optræder vi sammen. Det giver os stor glæde.

- *Har musik en særlig funktion i kirken?*

Musikken skal understøtte gudstjenesten. Sangene må gerne give menigheden trøst og glæde. I min tradition bruger vi ofte langsomme og improviserede sange til at forberede menigheden på prædiken. Senere er musikken mere festlig. Så fejrer vi livet og fællesskabet. Hvor der er musik, er der også dans og bevægelse. Gudstjenesten må gerne være en fest.

- *Er musik også en national identitetsmarkør?*

Musik er en del af vores identitet som mennesker. Gennem sang og musik viser vi, hvem vi er, og hvor vi kommer fra. For os, der bor i et andet land, handler det om vores rødder. Samtidig er musik et fantastisk redskab til integration. Men ofte er vi blinde for de mange muligheder for positive kultur møder, der er i musikken. Vi ser kun forskellene og ikke lighederne mellem os.

- *Hvordan oplever du dansk musikultur?*

I Afrika har vi tid. Vi lærer ved at lytte, observere og gentage. I Danmark og Finland har man et andet forhold til tiden. Musik er noget, der er nedskrevet, og der er kun begrænset tid til at øve. For mig har det været en musikalsk udfordring. Jeg kommer ind i musikken, når jeg øver og lader musikken blive en del af mig.

I Afrika har sange ofte et budskab. For eksempel konfronterer man ikke en leder direkte med kritik. Man komponerer en sang - måske en allegori om et stort dyr. For afrikanere er pointen klar. Sangen bruges til at kommunikere et budskab, så ingen taber ansigt. I Norden synger man mere om naturen og årstiderne end om livet her og nu. Musikken har en anden funktion.

Samtidig er musikens sprog globalt. Når jeg har optrådt i Danmark, har jeg fået vældig megen positiv respons. Gennem min musik oplever folk noget, som de ikke kan sætte ord på. Når de bagefter kommer hen og siger tak, giver det mig en dyb tilfredsstillelse. Så har jeg formidlet noget af det, der for mig er selve livet.

BMF

“ Gennem sang og musik viser vi, hvem vi er.

Kasheshi Makena
Gæstestuderende ved
Det Jyske Musik-konservatorium

Fotos: BMF

Håb for Mellemøsten?

Det er ikke naivt at tro på fred i Mellemøsten. Men det kræver, at kristne og muslimer afholder sig fra at dæmonisere hinanden, siger den kristne syriske islamkender Chawkat Moucarry, der besøgte Danmark i marts som hovedtaler på Tværkulturelt Centers konference i København.

Chawkat Moucarry ved, hvad han taler om, når han sætter ord på forskelle og ligheder mellem kristendom og islam. Den 61-årige syriske teolog har en ph.d. fra Sorbonne Universitetet i Paris i islamiske studier og er forfatter til flere anerkendte bøger om de to religioner.

- Set i globalt perspektiv er muslimer blevet klarere i målet i deres afstandtagen fra den ekstremistiske udgave af islam, som blandt andet ISIS (Islamisk Stat) repræsenterer. Mange muslimske ledere mærker den voksende islamofobi i Vesten og frygter, at det bliver værre, hvis de ikke tydeligt siger fra, forklarer han.

- Som kristen er det også mit håb, at nogle muslimer vil blive mere åbne over for den kristne tro på grund af ISIS' terrorhandlinger. Jeg ved om flere, der er begyndt på denne trosrejse.

Moucarry er født i den syriske by Aleppo, der har været skueplads for nogle af de voldsomste kampe mellem regeringshæren og oprørsgrupper, siden borgerkrigen brød ud for over fire år siden.

- Jeg har stadig familie i Syrien og følger udviklingen på nærmeste hold. Som syrer er jeg dybt berørt af mit folks ufattelige lidelser. I mange familier, inklusiv min egen, er der meget forskellige holdninger til konflikten. Nogle reagerer stærkt følelsesbetonet over for den anden religion. Andre er mere åbne og rationelle.

- Det er meget svært at nå ind til mennesker, der reagerer med stærke følelser. Det oplever jeg selv, når jeg taler med kristne om religionsdialog. Både i Vesten og i Mellemøsten har jeg mødt stærke reaktioner fra kristne, der har svært ved at acceptere, at jeg ikke udelukkende vil fokusere på det negative i islam. Men en ensidig tilgang er aldrig frugtbar og tegner ikke et sandt billede af flertallet af verdens muslimer. Det er ikke fair at stille alle muslimer til ansvar for, hvad nogle muslimer har gjort mod nogle kristne. I dag er jeg om muligt endnu mere overbevist om, at dialog og samarbejde mellem kristne og muslimer er den eneste vej frem. ISIS' ugeringer er ikke bevis på, at det er naivt at tro på dialog. Tværtimod er der endnu mere brug for, at kristne og muslimer finder sammen i gensidig respekt. Jeg arbejder i en kristen organisation, hvor syv procent af medarbejderne er muslimer. De har intet problem med at acceptere vores kristne etos.

Han finder det bekymrende, at mange kristne kun kender de negative tolkninger af kontroversielle vers i Koranen.

- I dag er samtalen mellem fredselskende kristne og muslimer vigtigere end nogen sinde. Men det er ikke nok at tale teologi. Vi må finde flere platforme, hvor vi også kan arbejde sammen. For vi er fælles om langt mere, end mange tror. Lad os til en begyndelse stå sammen om humanitær hjælp til mennesker i nød. Gør vi det, er der håb - også for Mellemøsten.

Chawkat Moucarry er interfaith specialist i den internationale kristne nødhjælps- og udviklingsorganisation World Vision. Organisationen arbejder også blandt syriske flygtninge i Tyrkiet.

AKTUELT PERSPEKTIV

Fra Ghana til Brøndby Strand

64-årig sognepræst: Min drøm blev til virkelighed

Her få uger efter ordinationen i Helsingør Domkirke er der stadig mange praktiske ting, der skal på plads. Men Mercy Anofua Bedu-Addo har lært at tage en dag ad gangen. Midt i alt det nye er hun rolig, glad og forventningsfuld. For jobbet som sognepræst er en enestående chance for at få lov at sætte et internationalt fingeraftryk på den danske folkekirke for den ghanesisk-fødte teolog.

Multietnisk sogn

Frem til november er Mercy Anofua Bedu-Addo, der blev cand.theol. fra Københavns Universitet i 2011, ansat som sognepræst med løntilskud ved Brøndby Strand Kirke - et multietnisk sogn syd for København med 14.000 indbyggere, hvoraf omkring halvdelen har anden etnisk oprindelse end dansk. Og står det til præstekollegaen Elisabeth Krarup de Medeiros, må ansættelsen meget gerne føre til en permanent stilling som migrantpræst på provstiplan med eksempelvis månedlige gudstjenester på engelsk.

For Mercy Anofua Bedu-Addo er stillingen som sognepræst opfyldelsen af en mangeårig drøm.

– Det var helt uforventet, at jeg endte her. I forbindelse med en ansøgning til en anden stilling blev jeg opfordret til at kontakte biskoppen i Helsingør Stift. Hun henviste mig til Brøndby Strand Kirke og sognepræst Elisabeth Krarup de Medeiros. Da vi mødtes, sagde Elisabeth, at det netop var en som mig, hun ledte efter, fortæller Mercy og smiler til kollegaen, der sidder med ved bordet inde på præstekontoret.

Opvokset med kirken

Den nyindsatte sognepræst voksede op i en kirkeligt aktiv familie i en større by i Ghana i Vestafrika. Familien tilhørte metodistkirken, hvor faren, der var overlærer på en af kirkens skoler, også var prædikant. Moren var organist ved samme kirke. For de syv børn var kirkegang ikke noget, der stod til diskussion.

– Vi oplevede os som en del af kirken. Vi gik i søndagsskole og deltog i en masse aktiviteter i og ud fra kirken. Jeg har altid troet på Gud - også selv om jeg somme tider har været vred på ham! Vi lærte om Gud ved at lytte til Bibelen, synge og bede sammen. Som teenager er det naturligt at gøre oprør, men når man bliver ældre, finder man tilbage til kirken. Sådan var det også for os, fortæller hun.

I Mercys familie er der tradition for boglig uddannelse. Men som ung havde Mercy ikke lyst til at læse videre. I stedet tog hun en uddannelse som kok og drømte om at blive hotel manager. Men det viste sig svært at finde job. I nogle år underviste hun på en skole. Men det var ikke det, hun ville med sit liv.

Til Danmark

Da hun var sidst i trediveerne, blev hun gift med en dansker og flyttede til Danmark. Ægteskabet blev kortvarigt, men Mercy lærte hurtigt dansk og besluttede at blive i Danmark.

– Jeg var klar over, at hvis jeg ikke ville gøre rent resten af livet, måtte jeg tage en uddannelse. Jeg valgte teologien. Jeg kunne se, at de fleste danskere ikke var interesseret i kirken. Jeg ville gerne gøre noget for at få flere danskere i kirke. Så efter sprogskolen og VUC fortsatte jeg på HF, inden jeg blev optaget på universitetet, fortæller Mercy, der siden hun blev færdig som teolog blandt andet har arbejdet på et plejehjem og som selvstændig frisør, mens hun søgte præstestillinger.

– Der gik over tre år. Men jeg ville ikke give op. Det var bare min indstilling. Jeg havde kæmpet hårdt i mange år for at nå mit mål. Jeg vidste, at Gud havde en plan med mit liv. Når man som kristen ser tilbage på sit liv, kan man altid se Guds hånd.

På spørgsmålet om, hvad hun har at tilbyde folkekirken, kommer svaret prompte:

– Jeg vil arbejde for, at søndagsmenigheden bliver mere international. I Brøndby Strand er over hundrede nationaliteter repræsenteret. Jeg håber, at jeg med mit liv, min tro og min baggrund kan få flere til at komme i kirken og opleve kirken som deres hjem. Jeg har let ved at snakke med folk på gaden eller

i indkøbscentret og invitere dem i kirke. Jeg brænder for, at flere må opleve, hvor godt der er i kirken. Her kan man dele troen med hinanden og få styrke til at leve. Det har jeg selv oplevet. I Ghana går folk sjældent til psykolog. I stedet går de i kirke, fortæller Mercy, der også har planer om at besøge afrikanere og andre i sognet i deres hjem.

"Jeg brænder for, at flere må opleve, hvor godt der er i kirken," siger Mercy Anofua Bedu-Addo (th.), der ser frem til et godt samarbejde med kollegaen Elisabeth Krarup de Medeiros.

Foto: BMF

Børnene og de unge ligger hende særligt på sinde.

– Får man børnene ind i kirken, kommer familierne. Jeg vil gerne lave aktiviteter, hvor Gud bliver levende for børnene gennem Bibelen og kristne sange, og hvor vi har det sjovt sammen. Jeg er uddannet kok. Måske kan vi lave mad sammen i kirken. Som frisør kan jeg også flette hår. Det vil mange piger elske.

Byd udlændinge velkommen

At folkekirken er en luthersk kirke har hun ingen problemer med.

– Den lutherske kirke og metodistkirken ligner hinanden meget. Jeg trives med folkekirkens gudstjenesteform. Hvis man koncentrerer sig, er det altid noget i salmerne og bønnerne, som man kan tage med sig. Det afgørende er, at man føler sig hjemme i kirken. Hvis man sidder alene på en lang tom kirkebænk uden at snakke med nogen, kommer man ikke igen. Det er min erfaring, at det er fællesskabet, der får folk til at komme.

Ifølge Mercy må en kirke være villig til forandring. – En kirke, der aldrig ændrer på noget, er i fare for at stivne. Det ser vi i Afrika. Det gælder også folkekirken. Det kan være små ting som nye sange eller at flere får mulighed for at bede en bøn. En gudstjeneste er andet og mere end præstens prædiken. Når folk bidrager, kommer de igen - og tager ofte familie og venner med.

– Det er særlig vigtigt at byde udlændinge velkommen. Folkekirken skal være en reel mulighed for migranter. Når folk fra forskellige lande begynder at bruge folkekirken, tror jeg også, at flere danskere får lyst til at komme.

BMF

Tvær- KultuRElt CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 København Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tværkulturelt-center.dk
www.tværkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231
Giro 7707231 (korttype 01)

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood

Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup

Regnskabsfører: Ilse Due
Aidskonsulent: Ravi Chandran

Medlemsorganisationer og -menigheder:

Organisationer: Promissio (tidl. DEM) • Indre Mission

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer

Brødremenighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Abildgård Kirke, Frhvn. • Adventskirken, Vanløse
Ansgar Kirke, Aalborg • Apostelkirken, Kbh. • Avedøre Kirke • Bellahøj/
Utterslev Kirke • Bethlehemskirken, Kbh. • Bistrup Kirke • Borris Kirke
Brøndby Strand Kirke • Brønderslev Kirke • Bråby Sogn • Buddinge
Kirke • Bårse-Beldringe Sogn • Christians Kirke, Christianshavn
Christians Kirke, Århus • Christianskirken, Fredericia • Christianskirken,
Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke
Egvad Sogn • Eliaskirken, København • Emdrup Kirke • Enghave
Kirke, København • Fakse Kirke • Fjeltstervang Kirke • Folkekirkens
Tværkulturelle Center i Ribe Stift • Fredens-Nazaret Sogn, København
Frederikssund Kirke • Garnisonskirken • Gellerup Kirke, Brabrand
Gl. Haderslev Kirke • Gilleleje Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn
Græsted Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev Domsogn
Hadsund Kirke • Hannerup Kirke, Fredericia • Haraldskirken, Gladsaxe
Harridslev-Albæk-Støvring Sogn • Hasle Kirke, Århus • Haslev Kirke
Hellevad Menighedsråd • Hemmet Kirke • Hendriksholm Kirke,
Rødovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke • Hillerød Sogn • Hillested-
Skørtinge Pastorat • Hirtshals Kirke • Hjordkær Sogn • Holstebro
Kirke Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidbjerg, Lyngs og Jegindø Sogn
Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højelse Sogn
International Church of Copenhagen • Jakobskirken, Roskilde
Jesuskirken, Valby • Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke
Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby Sogn Kildebrønde Sogn, Greve • Kingo-
Samuel Sogn, Kbh. • Knudsker Sogn • Korsvejskirken, Kastrup • Kristrup
Kirke • Kvaglund Kirke, Esbjerg • Kong-Svinø Pastorat • Lemvig-
Heldum Sogn • Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev
Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus Kirke • Lyng Kirke,
Fredericia • Løsning-Korning Sognekald • Margrethe Sogn, Aalborg
Mørkhøj Kirke • Nathanaels Kirke, København • Nexø Kirke • Nyvang
Sogn, Kalundborg • Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro
Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro
Kirke • Rindum Sogn • Ringive Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted
Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre • Roskilde Domsogn • Rødovre Kirke
Rønne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharina Kirke, Hjørring
Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct.
Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia
Sct. Nicolai Sogn, Vejle • Sct. Pauls Kirke, Kbh. • Sct. Pauls Kirke,
Århus • Silkeborg Kirke • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup
Kirke • Smørum Kirke • Snebjerg Kirke • Solvang Kirke, København
Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sundby Sogn • Sæby
Kirke • Soborggaard Sogn, Gladsaxe • Søllerød Kirke • Sønderbro
Kirke, Horsens • Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, Kbh
Thyregod-Vester Sogn • Timoteuskirken, Valby • Tørebjerg Sogn, Nyk. F.
Tveje Merløse Sogn Tyrstrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Vang Kirke,
Thisted • Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke
Vildbjerg Kirke • Vindinge Sogn • Vipperød Pastorat • Vodskov Kirke
Vor Frue Kirke, København • Vor Frelses Sogn, Chr.havn • Værløse
Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted Sogn
Aaby Kirke, Aabybro • Århus Bykirke • Det Mellemkirkelige Udvalg i
Helsingør Stift • Mødestedet - Kirkens Indvandererarbejde på
Vesterbro • Mødested Amager

Associerede medlemmer: Bethel World Mission Church • Chinese
Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the
Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den
Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel -
Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Logstør • Fælles-
kirken, Ølstykke • God's Ambassadors International, Avedøre
Gospel Church International • Int. Temple Bridge Ministries • Living
Word Empowerment Center, Lyngby • PERKI/Indonesisk Kristent
Fællesskab • International Christian Community • Int. Eyang. Kirke,
Skanderborg • Mar Mari's Assyriske Menighed, Århus
Myanmar Christian Fellowship • Narrow Gate Church • Revival
Ministry DK • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense • St. Alban's
Anglican Church Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark
Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Tidl. lærer Aase
Birk Nissen (næstformand) • Tværkulturel konsulent Krista Rosenlund
Bellows • Agronom Tesfu Ghebru • Sognepræst Inge With
Johannesen • Tidl. chefkonsulent George Thomas • Sognepræst
Lisbeth Thomsen • Lærestud. Nikolaj Hauge Thormann

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen
Sats og repro: minigrafisk
Tryk: GreentechROTAPRINT
Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage **Nyt på tværs**
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø